

ב"ד

מדינת ישראל

בית דין לביקורת משמורת שוהים שלא כדין

מרוטקול מיום 26.1.06 ככלא מיכ"ל

שם המוחזקת במשמורת: ~~אלי חפצי~~
מספר מוחזקת: ~~247/02~~
תאריך המעצר: 25.1.06
אזרחות: מולדובה
מספר דרכון: אין
דרכון בתוקף: אין
תאריך אשרה אחרון:
אעצות בגין: שהיה בלתי חוקית
כסף לכריטיס טיסה:

נוכחים: המוחזקת במשמורת

דברי המוחזקת במשמורת:

כנסתי ברגל ממצרים לפני שנתיים. בחודש הראשון עבדתי במכון ליווי ואחר כך בנקיון. מכרים אמרו לי על האפשרות לעבוד בישראל. אנשים קנו לי כרטיס טיסה. אנהלר גרנו בדירה ומשם נסענו לגבדים. אני עבדתי שם רק חודש. אחרי החודש ברחתי משם. אני לא יודעת מה יש לספר על המקום. שם היה הכל בסדר, לא היו מכות ולא שום דבר. אני מבינה שאני שוהה בלתי חוקית בישראל וכי עלי לחזור לארצי. היום יובאו אלי חפצי. מעסיקו לא הייב לי כסף.

הדין התקיים בשפה עברית וברוסית אותה דוברת המוחזקת. בתרגום מיכל סלמן שוטרת המתקן.
המוחזקת אישרה שהבינה את תוכן הדברים.

החלטה

מוקד, אשה לאישור, משטרה וסיוע משפטי: לחמשך טיפולכם.

בעת"מ 112/03 גוהנס מ מדינת ישראל טאמו כי "כאשר מדובר בפנייה שלא פדון בדרך של הסתננות דרך גבול מצרים ושהיה שלא כדין, הרי עיש חשש כי המעורר לא יצא מן הארץ במועד שיקבע לו. מדובר באן פומרה בוטה של זכויות מדינת ישראל כמדינת היבנות הרשאות לקבוע ולהחליט מי יכנס לתוכה ומי יישב בה. ועל כן אין זה המקרה החריג בו ניתן לשקול שחרור של שוהה שלא כדין".

כך גם בענינו. המוחזקת הסתננה לישראל שלא כחוק, אין לה מסמך נשירה או אמצעי זהוי, כך שלא ניתן לאמת את דבריה מדבר נסיבות ומעדי כניסתה לישראל ושהוחזקה בה. כך גם לא ניתן להבטיח התייצבותה או הוחזקה ולא ניתן לעקוב אחר צעדיה בישראל. וראו בעמ"מ 247/02 שם טאמר: "המצאת הדרכונים היא תנונית לשם הבטחת התייצבותם והחזקתם על פי החלטה שהתקבלה, שכן בלעדיו הם יכולים להיטמע בקרב האוכלוסיה ולעולם לא תוכל משטרת החגירה או כל גוף אחר לאתר אותם".

לא השתכנעתי כי קיימים בנסיבות הענין טעמים הומניטריים מיוחדים המצדיקים את שחרורה בערבות של המוחזקת.
הנני מאשרת את צו המשמורת בלא שינויים.
על החלטה זו ניתן לערער לבית המשפט המחוזי בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים.

רוח גרינברג, עו"ד
בית הדין